

Musa'nın Dirilişi

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Say.20:1-13, Yas. 31:2, Yas. 34:4, Yas. 34:1-12, Yab. 9, 1Ko. 15:13-22.*

HATIRLAMA METNİ: “Oysa Başmelek Mikail bile Musa'nın cesedi konusunda İblis'le çekişip tartışırken, söverek onu yargılamaya kalkışmadı. Ancak, ‘Seni Rab azarlasın’ dedi” (*Yabuda 9*).

Tüm çeyrek boyunca gördüğümüz üzere, Yasa'nın Tekrarı kitabının merkezindeki ölümlü Musa'dır. Musa'nın hayatı, karakteri ve mesajları tüm kitaba yayılmıştır. Evet, Yasa'nın Tekrarı Tanrı ve O'nun *'am yisra'el*, yani, İsrail halkına olan sevgisiyle ilgili olsa da, Tanrı bu sevgiyi göstermek ve halkı İsrail'le konuşmak için genellikle Musa'yı kullanmıştır.

Artık Yasa'nın Tekrarı çalışmamızın sonuna, yani çeyreğin sonuna geldiğimizde, Musa'nın da hayatının, en azından buradaki hayatının sonuna gelmiş oluyoruz.

Ellen G. White'in ifade ettiği gibi: “Musa tek başına ölmesi gerektiğini biliyordu; hiçbir dünyevî dostunun son saatlerinde ona hizmet etmesine izin verilmeyecekti. Karşısındaki sahnenin gizemi ve dehşetinden yüreği burkuldu. Maruz kaldığı en çetin deneme, gözettiği ve sevdiği halkından, çoktan beridir hem ilgisiyle hem de canıyla bağlı olduğu halktan ayrılmaktı. Ancak Allah'a güvenmeyi öğrenmişti ve sorgusuz bir imanla kendini ve halkını O'nun sevgisiyle merhametine teslim etti.” — *Atalar ve Peygamberler*, s. 470.

Musa'nın yaşamı ve hizmeti gibi, ölümü ve dirilişi de Tanrı'nın karakteri hakkında çok şey ortaya koydu.

*25 Aralık Sebt Gününe hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Musa'nın Günahı: 1. Bölüm

Tanrı döneklilik ettikleri ve çölde başıboş gezdikleri zamanlarda bile İsraililerin ihtiyaçlarını mucizevi bir şekilde gidermişti. Yani, her ne kadar hak etmeseler de (ve çoğu zaman böyleydi) Tanrı'nın lütfu onlara akıyordu. Bugün bizler de her ne kadar hak etmiyor olsak da O'nun lütfunu alanlarız. Sonuçta, hak etseydik lütf olmazdı, öyle değil mi?

Rab'bin çölde mucizevi bir şekilde onlara sağladığı yiyecek bolluğunun yanı sıra, O'nun lütfunun bir başka tezahürü de, özellikle kuru, sıcak ve ıssız bir çölde yokluğu kısa süre içinde mahvolmalarına yol açacak suydurdu. Pavlus bu deneyimleri hakkında konuşurken şöyle yazmıştı: “Hepsi aynı ruhsal içeceği içti. Artlarından gelen ruhsal kayadan içtiler; o kaya Mesih'ti.” (1Ko. 10:4). Ellen G. White da şöyle ekliyor: “ Yolculukları sırasında ne zaman su isteseler, kamplarının yanında kaya yarıklarından sular fışkırdı.”—*Atalar ve Peygamberler*, s. 411.

Çölde Sayım 20:1–13 ayetlerini okuyun. Orada ne oldu ve yaptığı şey yüzünden Rab'bin Musa'ya verdiği cezayı nasıl anlıyoruz?

Bir noktada Musa'nın yaşadığı hayal kırıklığını görmek ve anlamak zor değil. Rab'bin onlar için tüm yaptıklarından, belirtilerden, harikalardan ve mucizevi kurtuluşlarından sonra işte nihayet Vaat Edilen Ülke'nin sınırlarındaydılar. Peki, sonra ne oldu? Halk birdenbire su sıkıntısı çekmeye başladı ve Musa ile Harun'a karşı planlar yapmaya başladılar. Rab daha önce onlar için sık sık yaptığı gibi, şimdi de onlara su sağlayamaz mıydı? Elbette sağlayabilirdi ve bunu tekrar yapacaktı.

Bununla birlikte, Musa'nın kayaya iki kez vururken söylediklerine bakın. “Ey siz, başkaldıranlar, beni dinleyin!” dedi, “Bu kayadan size su çıkaralım mı?” (Say. 20:10). Onlara “başkaldıranlar” demesinden kızgın olduğu açıkça anlaşılıyor.

Kızgın olması çok kötü bir şey olsa da, sorun kızgınlığı değildi. Sorun, sanki bir insan kayadan su çıkarabilirmiş gibi, “bu kayadan size su çıkaralım mı?” demesiydi. Kızgın olduğu için, o anlığına böyle bir mucizeyi yapanın aralarında işleyen Tanrı'nın gücü olduğunu unutmuş gibiydi. Tüm insanlar bir yana, o bunu biliyor olmalıydı.

Kızgın olmakta haklı olduğumuza inanıyor olsak bile, ne sıklıkla kızgınlıkla bir şeyler söylüyoruz, hatta yapıyoruz? Durmayı, dua etmeyi ve yanlış bir şey söylemeden ve yapmadan önce bunun yerine doğruyu söylemek ve yapmak için Tanrı'nın gücünü aramayı nasıl öğrenebiliriz?

Musa'nın Günahı: 2. Bölüm

Çölde Sayım 20:12, 13 ayetlerini yeniden okuyun. Rab, yaptığı şey yüzünden oraya gidemeyecek olmasıyla ilgili Musa'ya hangi belirli sebebi gösterdi? Ayrıca, Yasa'nın Tekrarı 31:2 ve Yasa'nın Tekrarı 34:4 ayetlerine bakın.

Bu metne göre, Musa'nın günahı zaten yeterince kötü olan kendini Tanrı yerine koyma teşebbüsünden daha da fazlasıydı. Ayrıca bir inanç eksikliği göstermişti ve böyle bir şey yapmanın Musa gibi biri için mazereti olamazdı. Sonuçta söz konusu olan, yanan çalıdan beri (*Çık. 3:2-16*), çoğu insandan farklı olarak Tanrı ile bir deneyim yaşamış biriydi ama buna rağmen metne göre Musa Tanrı'ya "güvenmemişti"; yani Rab'bin söylediğine inanmamış ve bu sebeple İsraililerin önünde Rab'bin "kutsallığını saymamıştı" (*bkz. Say. 20:12*). Başka bir deyişle, Musa sakinliğini korusaydı ve onların sapkınlıklarının ortasında Allah'a olan inancını ve güvenini göstererek doğru olanı yapsaydı, halkın önünde Rab'bi yüceltecek ve yeniden onlar için gerçek imanın ve itaatın bir örneği olacaktı.

Musa'nın, Rab'bin kendisine özellikle yapmasını söylediği şeye nasıl itaatsizlik ettiğine de dikkat edin.

Çölde Sayım 20:8 ayetini okuyun. Rab Musa'ya ne yapmasını söylemişti, Musa ne yaptı? (*Say. 20:9-11*)?

Dokuzuncu ayette, Musa Rab'bin kendisine buyurduğu gibi değneği eline alıyor. Buraya kadar iyi. Ancak 10. ayete göre, Tanrı'nın kudretinin şaşırtıcı bir ifadesi olarak içinden suyun akacağı kayayla konuşmak yerine, Musa kayaya vuruyor ve bunu iki kere yapıyor. Evet, bir kayaya vurmak ve ardından ondan gelen suyu kullanmak mucizevi bir şey fakat bu kesinlikle onunla konuşmak ve ardından suyun aktığını görmek kadar mucizevi değildir.

Elbette, yüzeysel bakıldığında Tanrı'nın Musa hakkındaki hükmünün aşırı olduğu düşünülebilir çünkü onca yaşadığı şeyden sonra Vaat Edilmiş Ülke'ye geçmesine izin verilmeyecekti. Bu hikâye anlatıldıkça insanlar onun neden tek bir aceleci hareketi yüzünden uzun zamandır beklediği şeyden men edildiğini merak ettiler.

Sizce İsraililer Musa'nın başına gelenlerden hangi dersi almalıydı?

Musa'nın Ölümü

Zavallı Musa! Buraya kadar gelmiş, çok şey yaşamış ancak yüzyıllar önce Avram'a verilen "Bu toprakları senin soyuna vereceğim" (*Yar. 12:7*) sözü yerine getirilirken, o dışarıda bırakılmıştır.

Yasa'nın Tekrarı 34:1–12 ayetlerini okuyun. Musa'ya ne oldu ve Rab onun hakkında, onun ne kadar özel bir adam olduğunu gösteren ne söyledi?

"Musa tek başına kaldığında, Allah'ın seçilmiş halkıyla kader birliği etmek üzere Mısır'daki sarayın şereflerinden ve müstakbel kralıktan vazgeçtiğinden beri tecrübe ettiği değişiklikler ve zorluklarla dolu hayatını gözden geçirdi. Çölde Yitro'nun sürülerini güttüğü uzun yılları, yanan çalıda Meleğin görünüşünü ve İsrail'i kurtuluşa ulaştırmak için aldığı çağrışı hatırladı. Seçilmiş halkın yararına Allah'ın gücüyle yapılan muhteşem mucizeleri ve O'nun çölde dolaşarak ve isyanla geçirdikleri yıllarda onlara gösterdiği sabırlı merhameti tekrar izledi. Allah'ın onlar için yaptığı her şeye rağmen, Musa'nın şahsi dualarına ve çalışmalarına rağmen, Mısır'dan çıkan sayısız kalabalıktan yalnızca iki yetişkin Vaat Edilen Ülke'ye girebilecek kadar sadık bulunmuştu. Musa çalışmalarının semeresini gözden geçirirken, denemelerle ve fedakârlıkla dolu hayatı neredeyse boşa geçmiş gibi görünüyordu."—Ellen G. White, *Atalar ve Peygamberler*; s. 471.

Yasa'nın Tekrarı 34:4 ayeti çok ilginç bir şey söylüyor. "İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a, 'Senin soyuna vereceğim' diye ant içtiğim ülke budur." Rab, atalara ve çocuklarına bu toprağı onlara vereceğine dair defalarca söylediği sözleri burada da neredeyse kelimesi kelimesine kullanarak şimdi de Musa'ya tekrar ediyordu.

Rab ayrıca Musa'ya "ülkeyi sana gösterdim, ama oraya gitmeyeceksin" dedi (*Yas. 34:4*). Musa'nın bulunduğu yerden, Rab'bin ona işaret ettiği her yeri (Moav'ı Dan'l, Naftali'yi ve daha da ötesini) çıplak gözle görmesi imkânsızdı. Ellen G. White'n bu konu söyledikleri çok açıktır: Bu sadece ülkenin değil, onlar mülkiyeti ele geçirdikten sonra oranın nasıl görüneceğinin doğaüstü bir ifşasıydı.

Bir anlamda, Rab burada sanki Musa ile dalga geçiyormuş gibi görünüyordu: *Bana, olması gerektiği gibi basitçe itaat etmiş olsaydın sen de burada olabilirdin, ya da böyle bir şey.* Aslında burada Rab her şeye ve hatta Musa'nın hatasına rağmen, ona atalarla ve İsrail'in kendisiyle yapmış olduğu antlaşmanın vaatlerine sadık kalacağını gösteriyordu. Göreceğimiz üzere, Rab bu sadık ama kusurlu hizmetkârı için daha da iyi bir şey planlıyordu.

Musa'nın Dirilişi

“Böylece RAB’bin sözü uyarınca RAB’bin kulu Musa orada, Moav ülkesinde öldü. RAB onu Moav ülkesinde, Beytpeor karşısındaki vadide gömdü. Bugün de mezarının nerede olduğunu kimse bilmiyor” (*Yas. 34:5, 6*). Böylece, bu birkaç ayet ile İsrail’in yaşamı için son derece önemli bir kişi olan ve yazılılarıyla sadece İsrail’i değil bugün sinagogu ve hatta kiliseyi beslemeyi sürdüren Musa öldü.

Musa öldü, gömüldü, halk yas tuttu ve hepsi bu kadardı. Burada kesinlikle Vahiy’in sözlerindeki ilke geçerlidir: “ ‘Yaz! Bundan böyle Rab’be ait olarak ölenlere ne mutlu!’ diyordu. Ruh, ‘Evet’ diyor, ‘Uğraşlarından dinlenecekler. Çünkü yaptıkları onları izleyecek’ ” (*Vahiy 14:13*).

Bununla birlikte, Musa’nın ölümü onun yaşam öyküsünün son bölümü değildi.

Yahuda 9 ayetini okuyun. Burada ne oluyor ve bu metin Musa’nın daha sonra Yeni Antlaşma’da ortaya çıkışını açıklamaya nasıl yardımcı olur?

Bize sadece kısa bir bakış verilmiş olsa da burada ne kadar inanılmaz bir sahne tasvir ediliyor. Mikail, yani Mesih’in Kendisi, Musa’nın bedeni hakkında şeytanla tartışıyor. Peki bunu nasıl yapıyor? Musa’nın bir günahkâr olduğuna şüphe yok; aslında, bilinen son günahı, yani Tanrı’ya ait olan övgüyü üstlenmesi, Lucifer’in kendisini cennetten attırmasına neden olanla aynı türden bir günahı: “Bulutların üstüne çıkacak, kendimi Yüceler Yücesi’yle eşit kılacağım” (*Yşsa. 14:14*). Musa’nın bedeni konusundaki ihtilaf, Mesih’in Musa’ya vaat edilen dirilişi talep etmesinden kaynaklanmış olmalıydı.

Peki Mesih bunu bir günahkâr için, yani yarasını çığnemiş biri olan Musa için nasıl yapabildi? Cevap elbette sadece çarmıh olabilir. Tıpkı tüm hayvan kurbanlarının Mesih’in gelecekteki ölümünü işaret etmesi gibi, Rab da gelecekteki çarmıha bakarak Musa’nın bedeninin dirilişini talep ediyordu. “Musa günahın sonucunda Şeytan’ın denetimi altına girmişti. Kendi erdemlerine göre ölümün yasal tutsağıydı; ancak unvanını Kurtarıcı’nın adıyla koruyarak sonsuz hayata diriltildi. Musa mezardan yüceltilmiş olarak çıktı ve Kurtarıcısıyla birlikte Allah’ın Kenti’ne yükseldi.”—Ellen G. White, *Atalar ve Peygamberler*, s. 479.

Musa’nın bu öyküsü kurtuluş planının derinliğini anlamamıza nasıl yardım ediyor, öyle ki çarmıhtan önce dahi Musa ölümsüzlüğe diriltilebilmişti?

Hepimizin Dirilişİ

Yeni Ahit'te eklenen ışıkla birlikte değerlendirildiğinde, Musa'nın Vaat Edilen Ülke'nin dışında bırakılmış olması sonuçta pek bir ceza gibi görünmüyor. Dünyevi bir Kenan ve sonrasında da (bilinen tüm tarihinde savaşa, işgale ve ıstıraba mesken olmuş bir yer olan) dünyevi Yeruşalim yerine, "göksel Yeruşalim" (*İbr. 12:22*) onun evi oldu ve bugün bile olmaya devam etmektedir. Elbette çok daha iyi bir mesken!

Musa, Kutsal Kitap'ta ölümlerin dirilişinin bilinen ilk örneğiydi. Hanok ölümü görmeden göğe alınmıştı (*Yar. 5:24*) ve İlyas da aynı şekilde (*2Kr. 2:11*), ancak yazılı kayıtlara göre Musa sonsuz yaşama diriltelen ilk kişiydi.

Musa'nın yerde ne kadar uyduğunu bilmiyoruz, ama onun açısından bunun bir önemi yoktu. Öldüğünde gözlerini kapadı ve ister üç saat, ister 300 yıl geçmiş olsun, onun için bir fark yoktu. Tarih boyunca tüm ölümler için de durum aynıdır; deneyimleri, en azından ölü oldukları sürece, Musa'ninkinden farklı olmayacaktır. Ölümde gözlerimizi kapatırız ve bundan sonra gördüğümüz ilk şey ya İsa'nın İkinci Gelişİ ya da maalesef son yarıdır (*bkz. Va. 20:7-15*).

1. Korintliler 15:13-22 ayetlerini okuyun. Burada hangi büyük vaat bulunmaktadır ve neden ancak ölümlerin dirilişine kadar Mesih'te uyduklarını kavradığımızda Pavlus'un sözleri de anlam kazanır?

Diriliş umudu olmasa hiçbir umudumuz bulunmamaktadır. Mesih'in dirilişİ bizim güvencemizdir; Mesih, Kurbanlık Kuzumuz olarak çarmıhta "günahlardan arınmayı sağladıktan sonra" (*İbr. 1: 3*), öldü ve dirildi. O'nun dirilişİ sayesinde bizim güvencemiz bulunmaktadır. Musa da günaha düşmüş bir insanın ölümden dirilmesinin ilk örneğidir. Musa, Mesih'in yapacağı şey sayesinde diriltildi; ve Mesih'in yapmış olduğu şey sayesinde biz de, aynı şekilde diriltileceğiz.

Böylelikle, sonunda bocalamış olsa bile, Musa'da imanla kurtuluşun, sadakat ve Tanrı'ya güvenle dolu bir yaşamda ortaya çıkan bir imanla kurtuluşun örneğini bulabiliriz. Ve Yasa'nın Tekrarı kitabında da baştan sona Musa'nın Allah'ın halkına benzer bir iman çağrısı yapmaya çalıştığını, Vaat Edilmiş ülkenin sınırında bulunan bizlere verildiği gibi onlara da verilmiş olan lütfâ benzer bir karşılık vermeleri için çağrıda bulunduğunu görebiliriz.

Bizi iman etmeye çağırın da bu aynı Tanrı değil mi? Musa'nın daha önce Yasa'nın Tekrarı kitabında uyarılmış olduğu aynı hataları yapmadığımızdan emin olmak için ne yapabiliriz?

EK ÇALIŞMA: “Öfkeyle ‘Bu kayadan size su çıkaralım mı?’ diye haykırdıklarında, insanî zayıflıklara ve ihtiraslara sahip adamlar olarak sanki güç kendilerindeymiş gibi, kendilerini Allah’ın yerine koymuş oldular. Halkın sürekli söylenmesinden ve isyanından usanarak Musa Her Şeye Gücü Yeten Yardımcısı’nı gözden kaybetti, ilahî güç olmadığına ise insanî zayıflık sergileyerek sicilini lekeledi. Görevinin sonuna kadar pak, kararlı ve özverili durabilecek olan adam en sonunda yenik düşmüştü. Allah’ın yüceltilmesi gerekirken, İsrail topluluğu önünde şerefine leke sürüldü.”—Ellen G. White, *Atalar ve Peygamberler*, s. 418.

“Musa, İsa’nın görünümünün değiştiği dağda, dönüştürülmüş olan İlyas’la birlikte yer aldı. Onlar Baba’dan Oğul’a ışık ve yücelik taşıyıcıları olarak gönderildiler. Böylece Musa’nın yüzyıllar önce ettiği dua sonunda yerine gelmiş oldu. Halkının mirası içinde yer alan ‘güzel dağ’ üzerinde durarak, İsrail’e verilen tüm vaatlerin odak noktasında yer alan Kişi’ye tanıklık etti. Gök tarafından böylesine şerefendirilen bu adama ölümlü bedende verilen görünümün son sahnesi işte bu oldu.”—*Atalar ve Peygamberler*, s. 479.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Bir anlamda, evet, Musa ölümünden kısa bir süre sonra diriltilmiş ve göğe götürülmüştü. Ama aynı zamanda, zavallı Musa (sanıyoruz ki) burada aşağıdaki korkunç karmaşaya da tanık oluyor. İkinci Geliş’te yeryüzündeki tüm mücadele sona erdikten sonra, çoğumuz diriltileceği için ne kadar şanslıyız. Öyleyse bu hangi yönlerden Musa’nın tecrübe ettiğinden daha büyük bir berekettir?
- ❷ Musa’nın ölümünün ve daha sonra da dirilişinin öyküsü genelde Eski Ahit’e dayanıyor olsa da, Yeni Ahit’in bizi Eski Ahit’ten daha ileriye götürdüğünü ve gerçekten de ona yeni bir ışık tutabileceğini bize nasıl gösteriyor?
- ❸ Bir anlık öfkeyle taş vurma da dahil olmak üzere Musa’nın hayatının öyküsü, yasanın işlerinden bağımsız olarak imanla yaşamının ve imanla kurtarılmanın ne anlama geldiğine dair nasıl bir örnek teşkil etmektedir?
- ❹ Zamanın sonundaki diriliş vaadi hakkında sınıfta konuşun. Bu neden tüm umutlarımız için bu kadar merkezidir? Ayrıca, Tanrı’ya bu konuda, yani bizi ölümden dirilteceği konusunda güvenebiliyorsak, diğer her şey için de O’na güvenmemiz gerekmez mi? Sonuçta, bizim için